

opnaaede ogsaa at beskatte dem, der, selv om de ikke har 8,000 Kr. i Indtægt, dog nyder Fordel af de abnorme Prisforhold, som Krigen tilvejebringer. Det er i det hele taget en tiltalende Tanke — den er blevet nævnt her, og den er blevet nævnt andetsteds —, om det kunde naas, at den Nød, som Dyrtiden faktisk skaber rundt omkring i vor Befolkning, i saa stort Omfang som muligt kunde afhjælpes væsentlig ved Skatter af den Art, som hviler paa abnorme Indtægter, der fremkommer ved Benyttelsen af Krigsforholdene. Det er noget, jeg fuldstændig billiger, og som jeg vilde ønske, man kunde gennemføre i saa stor Udstrækning som muligt. Det er derfor, jeg bl. a. nævner denne Skatteform: Udførselstold. Jeg vil derimod paa min Gruppes Vegne sige, at vi vil ansæ det for højst uehdigt at komme ind paa yderligere Opskrivninger af den mere normale Indtægts- og Formuebeskatning, som vi har her i Landet. Den højtærede Finansminister oplyste forleden, at Formue- og Indtægtsskatten nu er naaet op til tæt ved 27 Mill. Kr., hvilket er det dobbelte af Beløbet i 1912—13. En saa stærk Stigning kan allerede i sig selv vække Betænkelighed til mange Sider; en yderligere Anvendelse af denne Skatteform for at tilvejebringe den Indtægtsforøgelse, som Staten trænger til nu, tror vi fra vor Side vilde være forkastelig.

Medens jeg taler om Regeringens Foranstaltninger for Næringslivet i det hele taget og gennemgaaende har Sympati med dem, er der en enkelt Foranstaltning i den sidste Tid, som jeg vil tillade mig at gøre til Genstand for et Spørgsmaal til den højtærede Regering. Det er det udstedte Forbud mod Udførsel af danske Skibe. Jeg vil spørge, hvilke Grundene har været til dette Forbud. Dette Forbuds Nødvendighed staar mig ikke saa klart, og jeg vilde bede den højtærede Regering om, dersom Forholdene tillader det, at give Rigsdagen en Fremstilling af, hvilke Grundene har været til Udstedelsen af dette Forbud. Det forekommer mig, at Salg af Skibe til Udlandet ikke kunde have saa skadelige Følger som Udførselen af saa mange andre Artikler fra Landet, hvis Udførsel man har fundet Anledning til at udstede Forbud imod.

Den højtærede Finansminister frem-

satte forleden Dag, da han fremlagde Finanslovsforslaget, en Bemærkning om, at han havde Lyst til at fremsætte et Lovforslag lig det fra 1910 om Ejendomsskylden, saaledes at der kunde iværksættes en ny Vurdering til Ejendomsskyld i Juli 1916, og han ønskede at høre de forskellige Partiers Stilling til et saadant Lovforslag. Jeg kan paa min Gruppes Vegne sige, at vi ønsker at støtte den højtærede Minister heri. Vi gjorde det allerede i 1910, da vi stemte for det Lovforslag, den højtærede Minister den Gang fremsatte. Vi tror, at det er ganske nødvendigt at bringe Ejendomsskylden i større Overensstemmelse med Ejendomspriserne, end den er i Øjeblikket. Det er mig bekendt, at der paa mange Steder er en skrigende Forskel. Jeg kan eksempelvis nævne — Eksemplet stammer ikke fra de sidste Dage, men fra for snart et Aarstid siden —, at en mig bekendt Ejendom i Jylland med en Ejendomsskyld af 35,000 Kr. blev solgt for 90,000 Kr. Jeg vil give det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) Ret i, at det maaske vilde være urigtigt at komme saa højt med Vurderingen, at den ganske svarede til Svindepriserne, som han kaldte dem, men jeg tror dog, at man maa komme betydeligt højere i Vejret, end man er nu.

Der var imidlertid i Ministerens Lovforslag i 1910 en enkelt Bestemmelse, som jeg haaber ikke maa savnes i det Lovforslag, som den højtærede Minister vil fremsætte. Det drejede sig om en Forandring af det Ulighedsforhold, som for Øjeblikket bestaar mellem Fradragene for Ejendommene paa Landet, efter som de benyttes til Landbrug eller af næringsdrivende. Den nu bestaaende Forskel sætter meget ondt Blod, og de næringsdrivende paa Landet nærer et meget stærkt Ønske om at faa denne Ulighed fjernet. I den højtærede Ministers sidste Forslag var den fjernet og erstattet med et Fradrag af 2,500 Kr. paa alle Ejendomme uden Forskel. Denne Bestemmelse vilde jeg ønske, man maa se igen i det Lovforslag, som den højtærede Minister agter at fremsætte, den vil blive modtaget med Taknemmelighed af de vedkommende, hvis man ikke kunde komme saa vidt, som de egentlig helst ønskede — jeg ved, de har fremsat Ønsker derom for den højtærede Finansminister —, nemlig dertil, at man standsede den Overgang